

Arrest

nr. 199 154 van 2 februari 2018
in de zaak RvV XX / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VANDERMEEREN
Tentoonstellingslaan 78
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 september 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 augustus 2017 tot weigering van herinschrijving in het vreemdelingenregister en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 september 2017 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. VANDERMEEREN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij vraagt op 19 mei 2017 een herinschrijving in het vreemdelingenregister.

1.2. Op 11 augustus 2017 wordt beslist tot weigering van herinschrijving van de verzoekende partij. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Betrokkene werd op 05.02.2016 ambtshalve geschrapt uit de vreemdelingenregister. Op 19.05.2017 heeft hij gevraagd om terug in zijn vorige administratieve toestand te worden geplaatst.

Na onderzoek van zijn dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan zijn aanvraag.

Betrokkene heeft namelijk onvoldoende bewijzen geleverd van zijn aanwezigheid in België tijdens de periode vanaf zijn verhuis naar de S(...)te 2140 Antwerpen op 6.09.2014 tot het aanbieden ter inschrijving.

Betrokkene heeft volgende documenten voorgelegd:

- *Paspoort van betrokkene waarin geen in- of uitreisstempels van België terug te vinden zijn. Echter zijn er wel allerhande stempels in het paspoort terug te vinden van andere landen, hetgeen net als een bewijs van afwezigheid kan opgevat worden.*
- *Brief dd. 10.11.2014 waaruit blijkt dat betrokkene in augustus 2014 geen leefloon genoot omdat hij niet afdoende meewerkte aan het sociaal onderzoek. Dit betreft geen bewijs van aanwezigheid. Het ontvangen van een brief bewijst betrokkenes aanwezigheid in het Rijk niet. Verder blijkt uit de brief dat betrokkene niet meewerkte, hetgeen eerder op een afwezigheid kan duiden.*
- *Brief gericht aan huisarts met betrekking tot opname betrokkene op de spoeddienst AZ Monica 16.09.2014.*
- *Verklaring aansluiting Acerta dd. 28.08.2015. Dit is een formulier dat betrokkene zelf manueel heeft ingevuld en ondertekend. Het formulier is bovendien online te downloaden. Het kan dus geenszins dienen als bewijs van aanwezigheid in het Rijk.*
- *Rijgeschiktheidsattest op naam van betrokkene dd. 26.05.2016 uitgaande van FOD Volksgezondheid, veiligheid van de voedselketen en leefmilieu*
- *Neerlegging ter griffie van de akte A-CAB dd. 01.02.2016; betrokkene wordt hierin niet vermeld. Kan bijgevolg niet als bewijs van aanwezigheid dienen.*
- *Loonfiches van 1.11.2015 tot 31.05.2017. Gelet betrokkene zelfstandige is, zijn deze loonfiches verklaringen op eer. Uit de verschillende contacten met de sociale secretariaten blijkt dat de door sociale secretariaten opgestelde loonfiches van bedrijfsleiders op basis van een eenvoudige verklaring van de bedrijfsleider opgesteld worden. Het gesolliciteerd karakter van verklaringen op eer kan niet uitgesloten worden. De feitelijkheid en waarachtigheid van de doorgegeven gegevens op de fiches valt bovendien in twijfel te trekken:
volgens de eveneens voormelde voorgelegde akte blijkt betrokkene immers geen zaakvoerder te zijn van ACAB, maar op de loonfiches staat hij wel als dusdanig vermeld.*
- *Fiscaal attest Acerta dd. 2.02.2017 voor inkomstenjaar 2016 op naam van betrokkene*
- *Betaling via poststorting op naam van betrokkene op 15.02.2016. De storting betreft geen bewijs van aanwezigheid gelet er voor een storting geen identificatie nodig is. Een derde kan in betrokkenes naam een storting uitvoeren, waardoor het document niet in overweging kan genomen worden.
Betalingen via poststorting op naam van F. (...) Vesna en door A-CAB. Ook deze documenten betreffen geen bewijs van aanwezigheid. Vooreerst is er voor een storting geen identificatie nodig. Bovendien wordt betrokkene nergens in deze documenten vermeld.*
- *Voorlopige berekening sociale bijdragen en bijbehorende betalingsuitnodiging voor betrokkene van Acerta dd. 21.01.2017*

Betrokkenes aanwezigheid wordt bewezen geacht voor de periode van 6.09.2014 tot 16.09.2014 en van 26.05.2016 tot 19.05.2017. De periode van 16.09.2014 tot 26.05.2016 blijft echter onbewezen.

Overkomstig art. 19 §1 van de wet van 15/12/1980 wordt het verblijfsrecht verloren door een afwezigheid van meer dan 1 jaar uit het Rijk. Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, moet daarom vastgesteld worden dat betrokkene het verblijfsrecht heeft verloren.

Indien betrokkene zijn aanwezigheid in België tijdens de betwiste periode onmogelijk kan bewijzen, kan hij uiteraard een nieuwe aanvraag doen, overeenkomstig de bijlage 19ter op basis van zijn verwantschap met een Belg/EU-onderdaan. Mits voorlegging van de nodige stavingsdocumenten kan de verblijfssituatie van betrokkene op die manier opnieuw in orde gebracht worden.”

1.3. Op 11 augustus 2017 wordt de verzoekende partij tevens het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“De heer, die verklaart te heten
(...)”*

Nationaliteit: Kosovo

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

Zie motivatie beslissing tot weigering herinschrijving dd. 11.08.2017.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Betrokkene verblijft immers langer dan de in artikel 6 van dezelfde wet bepaalde termijn

Bij het nemen van deze beslissing werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Meneer haalt geen medische problematiek aan die een bevel in de weg zou staan. Van minderjarige kinderen is nergens in het dossier sprake. Wat betreft het gezins- en familieleven: betrokkene is reeds sinds 28.02.2011 niet meer gezamenlijk gevestigd met de referentiepersoon en sinds 15.06.2012 uit de echt gescheiden. Uit het rijksregister blijkt dat betrokkene sindsdien onafgebroken alleenstaand is. Er dient bovendien opgemerkt te worden dat uit het dossier blijkt dat betrokkene niet kan aantonen niet langer dan een jaar te zijn weggeweest uit het land. De periode waarin de aanwezigheid van betrokkene wordt betwist is die van 22.08.2014 tot 10.10.2016. Indien betrokkene nog zo recentelijk heeft kunnen reizen, is het bij gebrek aan contra-indicaties te stellen dat hij dit heden nog steeds kan.

Voor zover betrokkene mogelijkwerijs een nieuw gezinsleven zou hebben uitgebouwd, dient opgemerkt te worden dat, gelet op zijn aanwezigheid in het Rijk niet afdoende kon bewijzen, evenmin gesteld kan worden dat zijn gezins- en familieleven, wordt geschonden. Kennelijk heeft hij dit gezins- en familieleven in België niet ononderbroken verdergezet, derhalve is een (tijdelijke) onderbreking van dit gezinsleven naar aanleiding van dit bevel niet onredelijk.

Het staat betrokkene vrij zich na terugkeer naar eigen land of enig ander derde land waar hij legaal kan binnenkomen en verblijven, een nieuwe aanvraag tot gezinshereniging in te dienen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Enige Middel: Schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, fair-play, behoorlijk bestuur en het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, artikel 8 EVRM en art. 19 par. 1 van de wet van 15/12/1980

Geschonden bepalingen en bespreking:

Artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van Vreemdelingenwet bepalen dat de administratieve beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd.

De artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische motivering dienen te worden opgenomen. Bovendien dient de motivering afdoende te zijn.

Zo stipuleert artikel 62 van de Vreemdelingenwet het volgende:

"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed[..

Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en dejuridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(o)n(en) kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat:

a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;

b) In de motivering (opgenomen in de betrokken administratieve beslissingen - in casu de bijlage 13 sexes dd. 22.7.2014) zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;

c) De motivering afdoende dient te zijn;

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de

bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en R.v.V. arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

Het rechtszekerheidsbeginsel in combinatie met het vertrouwensbeginsel houdt in dat een rechtsonderhorige erop moet kunnen vertrouwen dat de administratieve overheid een vaste gedragslijn zal blijven aanhouden en dat de rechtsonderhorige bij het uitblijven van enig handelen van de administratieve overheid ervan mag uitgaan dat er geen reden zal bestaan dat het bestuur anders zal handelen dan de schijn die zij heeft opgewekt door te verzuimen te handelen. De rechtsonderhorige mag er dan ook op rekenen dat hij niet langer in een rechtsonzekere positie verkeert, zodat hij erop kan vertrouwen dat er geen reden bestaat dat de administratie een andere gedragslijn zal aannemen.

Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht houdt in dat een rechtsonderhorige het recht heeft om te worden gehoord of om zijn standpunt naar voor te brengen wanneer een administratieve overheid het overweegt om ten aanzien van een rechtsonderhorige een ernstige maatregel te nemen gebaseerd op zijn persoonlijk gedrag, dat hem als een tekortkoming wordt aangerekend en welke maatregel van aard is om de belangen van de rechtsonderhorige zwaar aan te tasten.

In casu is de bestreden beslissing van 11.08.2017 op een niet-afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

Bovendien legt het zorgvuldigheidsbeginsel de verwerende partij de plicht op om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op een correcte en volledige feitenvinding (Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3.). De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (Cf. R.v.V. arrest n° 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4.). Overigens staat ook vast dat het redelijkheidsbeginsel Uw Raad toestaat de bestreden beslissing onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat (Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en Cf. R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

Dat de dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de periode van 16.09.2014 tot 26.05.2016 onbewezen blijft; Dat zulks niet juist en onredelijk is; dat verzoeker zijn verblijf wel degelijk bewijst:

- Dat verzoeker regelmatig met de auto naar Kosovo reisde; dat er geen in- en uitreis stempels in België gezet worden wanneer je met de auto reist; dat de stempels van Hongarije en Macedonië zijn, die telkens gezet worden bij het inrijden van dat land bij heen en terugreis; dat verzoeker immers over die landen reist als hij naar Kosovo gaat; dat er nooit een periode van 1 jaar heeft gezeten tussen de verschillende stempels;

- Dat er een medisch attest dd. 25/09/2014 bijgevoegd werd; dat hier niet over gesproken wordt;

- Dat verzoeker een bewijs bijvoegde van 14/09/2015 dat hij als zaakvoerder benoemd werd; dat er tevens een bewijs gevoegd werd van 1 februari 2016 dat Cole David ook als zaakvoerder benoemd werd; Dat er geen sprake is van een eventueel ontslag als zaakvoerder van verzoeker;

dat hij op het moment van de aanvraag tot herinschrijving nog steeds zaakvoerder was; dat de loonfiches als dusdanig wel degelijk correcte info bevatten;

- Dat uit de fiscale attesten en de loonfiches duidelijk blijkt dat verzoeker van 01/11/2015 tot 31/12/2015 en heel het jaar 2016 gewerkt heeft; dat verzoeker wel degelijk werkte; dat als DVZ beweert dat deze documenten vals zouden zijn, zij dit dient te bewijzen; Dat objectief bewijsmateriaal zomaar niet in twijfel kan getrokken worden;

- *Dat er bewijzen zijn van Travelex dat er geldtransacties zijn gebeurd door Aliu Mentor op 13/05/2015 en 08/07/2015 (in de kwestieuze periode); dat op deze overschrijvingen duidelijk vermeld staat dat hij zich heeft moeten identificeren.*

- *Dat hij op 15/02/2016 een betaling doet van zijn sociale zekerheidsbijdrage; Dat ook hier geen rekening mee gehouden wordt;*

Dat DVZ de beslissing op een niet juiste wijze genomen heeft en alzo minstens het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden heeft door geen rekening te houden met alle objectieve bewijzen;

Dat DVZ niet het bewijs geleverd heeft dat verzoeker meer dan 1 jaar afwezig was;

Een rechtvaardig evenwicht tussen het algemeen belang en het belang van het individu, is in casu ver te zoeken;

De thans bestreden beslissing schendt aldus de materiële motiveringsplicht, en is zodoende onzorgvuldig en onredelijk tot stand gekomen; De handelwijze van de verwerende partij getuigt van een kennelijk onredelijk en een kennelijk onzorgvuldig bestuur;

De bestreden beslissing en zijn om die redenen niet afdoende gemotiveerd en zijn onzorgvuldig genomen.

Om al deze redenen dienen de bestreden beslissingen vernietigd te worden."

2.2. Er dient te worden vastgesteld dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen duidelijk de determinerende motieven weergeven op basis waarvan deze zijn genomen. Zo wordt melding gemaakt van de in casu geldende wetsbepalingen waarvan toepassing wordt gemaakt, met name artikel 19, § 1 van de vreemdelingenwet en artikelen 7, eerste lid, 2° en 74/13 van de vreemdelingenwet. Er wordt vervolgens toegelicht dat gezien verzoekende partij niet bewezen heeft minder dan een jaar afwezig te zijn geweest zij haar verblijfsrecht verloren is. Zij moet derhalve het Belgische grondgebied verlaten. Er blijkt verder dat bij het treffen van de verwijderingsmaatregel rekening werd gehouden met het bepaalde van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekende partij in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens deze door haar bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de bepalingen van de wet van 29 juli blijkt niet. Evenmin ligt een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet voor.

2.3. In de mate dat verzoekende partij aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, worden het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht en dit in het licht van de toepassing van de bepalingen van artikel 19 van de vreemdelingenwet en artikel 39 van het vreemdelingenbesluit.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

2.4. Artikel 19 van de vreemdelingenwet luidt:

“§ 1

Een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk.

Een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet op grond van artikel 15bis verliest daarentegen zijn recht op terugkeer in het Rijk enkel wanneer hij gedurende twaalf opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat of wanneer hij het Rijk sinds ten minste zes jaar heeft verlaten.

Een vreemdeling die gemachtigd werd tot verblijf in toepassing van artikel 61/27 en nadien de status van langdurig ingezetene heeft verkregen, verliest zijn recht op terugkeer in het Rijk alleen wanneer hij gedurende vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat. Hetzelfde geldt voor zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6° die de status van langdurig ingezetene hebben verkregen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en de gevallen waarin de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en die gedurende twaalf of vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaten heeft, zijn recht van terugkeer naar het Rijk niet verliest.

Een vreemdeling die voorziet dat zijn afwezigheid uit het Rijk langer zal duren dan de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel, kan een vervroegde verlenging of vernieuwing van deze verblijfstitel verkrijgen.

De toelating om het Rijk terug binnen te komen mag hem slechts worden geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, of indien hij de voorwaarden die aan zijn verblijf zijn gesteld, niet naleeft.

§ 2

De vreemdeling, bedoeld in § 1, eerste lid, die langer dan een jaar uit het Rijk afwezig blijft, kan tot terugkeer in het Rijk worden gemachtigd in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De vreemdeling, bedoeld in § 1, tweede en derde lid, die zijn recht op terugkeer is verloren, kan, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de status van langdurig ingezetene herkrijgen.

§ 3

De Koning regelt de voorwaarden voor de geldigheid en de vernieuwing van de verblijfs- en vestigingsvergunningen of van de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene van de vreemdeling die na een afwezigheid terugkeert in het Rijk.

§ 4

Zelfs indien de geldigheidsduur van de verblijfstitel uitgereikt in België verstreken is, is de minister of zijn gemachtigde verplicht tot terugname van :

1° de vreemdeling die houder is van een Belgische EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel is genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie, als gevolg van een weigering tot verlenging of een intrekking van de verblijfstitel afgegeven door deze andere lidstaat op grond van de bovengenoemde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, wanneer de voorwaarden voor zijn verblijf niet meer zijn vervuld of wanneer hij niet legaal in de betrokken lidstaat verblijft, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7°, onder voorbehoud van de toepassing van § 1, tweede lid;

2° de vreemdeling die internationale bescherming geniet in het Rijk en de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft verworven en ten aanzien van wie de bevoegde overheid van deze lidstaat een verwijderingsmaatregel heeft uitgevaardigd, wegens een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° ;

3° de vreemdeling die met toepassing van artikel 61/27 werd gemachtigd tot verblijf in het Rijk en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel werd genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie ten gevolge van een weigering van zijn verblijfsaanvraag op grond van de bepalingen van de Richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°."

Artikel 39 van het vreemdelingenbesluit stelt vervolgens:

"§ 1. De vreemdeling die het recht van terugkeer, bedoeld in (artikel 19, § 1, eerste lid van de wet, wil genieten, moet

- bij zijn terugkeer in het bezit zijn van een verblijfs- of vestigingsvergunning waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is;

- zich binnen vijftien dagen na zijn terugkeer aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats als hij meer dan drie maanden afwezig is geweest.

Om het recht van terugkeer, bedoeld in artikel 19, § 1, tweede lid, te kunnen genieten, dient de vreemdeling die houder is van een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene zich aan te melden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats, binnen vijftien dagen na zijn terugkeer, om te bewijzen dat hij de voorwaarden vermeld in dit artikel vervult.

§ 2. De vreemdeling, houder van een verblijfs- of vestigingsvergunning, die voornemens is langer dan drie maanden afwezig te zijn geeft het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis van zijn voornemen om het land te verlaten en er terug te keren.

§ 3. De vreemdeling die houder is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning kan het recht op terugkeer uitoefenen na een afwezigheid van meer dan een jaar op voorwaarde dat hij :

1° vóór zijn vertrek bewezen heeft dat hij zijn hoofdbelangen in België behoudt en het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis heeft gegeven van zijn voornemen om het land te verlaten en er terug te keren;

2° bij zijn terugkeer in het bezit is van een verblijfs- of vestigingsvergunning waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is;

3° zich binnen vijftien dagen na zijn terugkeer aanmeldt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats.

§ 4. De vreemdeling die wenst in het land terug te keren na de datum waarop zijn verblijfs- of vestigingsvergunning verstrijkt, moet vóór zijn vertrek de (...) vernieuwing van die vergunning vragen.

§ 5. De vreemdeling, houder van een verblijfs- of vestigingsvergunning, die in zijn land zijn wettelijke militaire verplichtingen moet vervullen, moet alleen het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis geven van zijn afwezigheid. Bij zijn terugkeer in België wordt hij van rechtswege opnieuw in de toestand geplaatst waarin hij zich bevond, op voorwaarde dat hij teruggekeerd is binnen zestig dagen na het vervullen van zijn militaire verplichtingen.

§ 6. De vreemdeling die zich bij het gemeentebestuur aanmeldt om aangifte te doen van zijn vertrek om een bepaalde reden, wordt in het bezit gesteld van een attest overeenkomstig het model van bijlage 18.

§ 7. De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel."

Artikel 19, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die houder is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, gedurende een jaar recht heeft op terugkeer in het Rijk.

De Raad acht het in casu relevant om er eerst op te wijzen dat uit artikel 19, § 1 van de vreemdelingenwet blijkt dat een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning, en het land verlaat zijn recht op terugkeer verliest indien hij langer dan een jaar afwezig blijft uit het Rijk, tenzij is voldaan aan de voorwaarden van artikel 39, § 3 van het vreemdelingenbesluit, dat bepaalt:

"§ 3

De vreemdeling die houder is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning kan het recht op terugkeer uitoefenen na een afwezigheid van meer dan een jaar op voorwaarde dat hij:

1° vóór zijn vertrek bewezen heeft dat hij zijn hoofdbelangen in België behoudt en het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis heeft gegeven van zijn voornemen om het land te verlaten en er terug te keren;

2° bij zijn terugkeer in het bezit is van een verblijfs- of vestigingsvergunning waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is;

3° zich binnen vijftien dagen na zijn terugkeer aanmeldt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats."

2.5. Verzoekende partij betwist de vaststellingen van de verwerende partij als zou zij langer dan een jaar het Belgisch grondgebied hebben verlaten.

2.6. Nazicht van het administratief dossier leert dat verzoekende partij, die een geldige F-kaart had tot 23 april 2019, op 5 februari 2016 ambtshalve geschrapt werd uit het vreemdelingenregister. Op 19 mei 2017 heeft hij gevraagd om terug in zijn vorige administratieve toestand geplaatst te worden. De verwerende partij heeft verzoekende partij daarop uitgenodigd om bewijzen van haar aanwezigheid in België voor te leggen vanaf haar verhuis op 6 september 2014 tot het aanbieden ter inschrijving op 19 mei 2017.

Verzoekende partij heeft volgende stukken voorgelegd:

- Schrijven van ocmw Antwerpen van 10 november 2014 waarin verzoekende partij wordt meegedeeld dat zij vanaf 11 augustus 2014 tot en met 31 augustus 2014 geen recht op leefloon heeft daar zij onvoldoende meewerkte aan het sociaal onderzoek
- Schrijven dienst Spoedgevallen van AZ Monica Deurne waaruit blijkt dat verzoekende partij op 16 september 2014 op deze dienst werd gezien
- Webdoc Verklaring van aansluiting bij acerta waaruit blijkt dat verzoekende partij als zaakvoerder van een taxibedrijf te Deurne is benoemd op 31 augustus 2015. Het document werd op 28 augustus 2015 ondertekend onder de vermelding: *“U kan dit document digitaal ondertekenen”*.
- Kopie Kosovaars paspoort
- Schrijven van FOD Volksgezondheid, veiligheid van de voedselketen en leefmilieu van 26 mei 2016 waaruit blijkt dat verzoekende partij onderzocht werd en rijgeschikt werd bevonden voor bepaalde rijbewijs categorieën
- loonfiches acerta inzake verzoekende partij in haar functie van bedrijfsleider van november 2015, december 2015, januari 2016, februari 2016, maart 2016, april 2016, mei 2016, juni 2016, juli 2016, augustus 2016, september 2016, oktober 2016, november 2016, december 2016, januari 2017, februari 2017, maart 2017, april 2017, mei 2017
- Akte benoeming zaakvoerders van A-CAB waarbij de heer C.D. op 27 januari 2016 werd benoemd als zaakvoerder van BVBA A-CAB en vanaf 1 februari 2016 wordt deze persoon zaakvoerder van BVBA A-CAB. Dit werd ondertekend door C.S., de zaakvoerder
- Fiscaal attest acerta 2016 met overzicht van de betaalde bijdragen in 2016.
- Overschrijvingsformulier te betalen voor 20 december 2015 inzake sociale bijdragen met ontvangstbewijs betaling via poststorting met als opdrachtgever F.V.
- Overschrijvingsformulier te betalen voor 20 maart 2016 inzake sociale bijdragen met ontvangstbewijs betaling via poststorting met als opdrachtgever verzoekende partij op 15 februari 2016
- Overschrijvingsformulier te betalen voor 20 juni 2016 inzake sociale bijdragen met ontvangstbewijs betaling via poststorting met als opdrachtgever A-Cab
- Berekening acerta sociale bijdragen voor 2017, opgemaakt op 21 januari 2017
- Overschrijvingsformulier acerta te betalen voor 20 maart 2017 op naam van verzoekende partij.

2.7. Wat betreft het voorgelegde paspoort heeft de verwerende partij als volgt gemotiveerd: *“-Paspoort van betrokkene waarin geen in- of uitreisstempels van België terug te vinden zijn. Echter zijn er wel allerhande stempels in het paspoort terug te vinden van andere landen, hetgeen net als een bewijs van afwezigheid kan opgevat worden.”* Inderdaad blijkt, en verzoekende partij ontkent dit ook niet, dat er in het voorgelegde paspoort geen in- of uitreisstempels van België terug te vinden zijn. Het betoog van verzoekende partij dat zij doorheen verschillende landen reed om naar Kosovo te reizen, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat dit paspoort geen bewijs vormt voor haar aanwezigheid in België in de betwiste periode. Het is niet omdat verzoekende partij doorheen verschillende landen reisde van en naar Kosovo dat dit inhoudt dat zij haar reizen aanvatte vanuit België en ook terugkeerde naar België. Het is dan ook geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij het voorgelegde paspoort niet aanvaard als bewijs van aanwezigheid in België in de betwiste periode.

2.8. Verzoekende partij stelt voorts dat zij een medisch attest van 25 september 2014 heeft voorgelegd dat niet besproken werd. Evenwel blijkt dit geenszins uit nazicht van het administratief dossier. Zij heeft slechts een attest inzake aanwezigheid op de spoed voorgelegd van 16 september 2014, hetgeen niet betwist wordt door de verwerende partij nu deze aanneemt dat zij tot en met 16 september 2014 haar aanwezigheid heeft aangetoond. Verzoekende partij toont geenszins aan dat zij een medisch stuk van 25 september 2014 heeft voorgelegd zodat zij niet gevolgd kan worden in haar betoog dat de verwerende partij dit stuk veronachtzaamd zou hebben.

2.9. De Raad stelt vast dat verzoekende partij loonfiches heeft voorgelegd van de periode november 2015 tot mei 2017 waarin zij vermeld wordt als bedrijfsleider. Dienaangaande heeft de verwerende partij als volgt gemotiveerd: *“-Loonfiches van 1.11.2015 tot 31.05.2017. Gelet betrokkene zelfstandige is, zijn deze loonfiches verklaringen op eer. Uit de verschillende contacten met de sociale secretariaten blijkt dat de door sociale secretariaten opgestelde loonfiches van bedrijfsleiders op basis van een eenvoudige verklaring van de bedrijfsleider opgesteld worden. Het gesolliciteerd karakter van verklaringen op eer kan niet uitgesloten worden. De feitelijkheid en waarachtigheid van de doorgegeven gegevens op de fiches valt bovendien in twijfel te trekken: volgens de eveneens voormelde voorgelegde akte blijkt betrokkene immers geen zaakvoerder te zijn van ACAB, maar op de loonfiches staat hij wel als dusdanig vermeld.”*

De Raad constateert dat de verwerende partij kan worden gevolgd waar deze stelt dat de voorgelegde 'loonfiches' (de fiches betreffende de bezoldiging van de verzoekende partij als bedrijfsleider) een gesolliciteerd karakter hebben, op voorwaarde dat geen bijkomende bewijzen werden aangevoerd van effectieve aanwezigheid. De voormelde "loonfiches" worden immers door het sociaal secretariaat opgesteld op basis van de informatie en stukken die de verzoekende partij zelf doorgeeft. Elke zelfstandige of bedrijfsleider kan immers in principe simpelweg verklaren zichzelf een bepaald loon uit te betalen, zonder dat dit strookt met de werkelijkheid. De Raad vestigt er daarbij de aandacht op dat verzoekende partij in het kader van haar aanvraag tot herinschrijving geen bewijzen heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zij zichzelf daadwerkelijk maandelijks het vermelde loon uitbetaalde noch dat zij, voor zover al kan aangenomen worden dat verzoekende partij als bedrijfsleider daadwerkelijk aan de slag was, bij de uitvoering van haar activiteiten als bedrijfsleider noodzakelijkerwijs in België aanwezig was. Nu verzoekende partij nagelaten heeft andere bewijsstukken voor te leggen waaruit onbetwistbaar haar effectieve aanwezigheid blijkt zoals daar zijn een huurcontract, terugbetalingsbewijzen ziekenfonds, allerhande facturen van uitgaven in België afkomstig bijvoorbeeld van nutsbedrijven edm is het geenszins kennelijk onredelijk van de verwerende partij om bij gebrek aan dergelijke concrete bewijzen de voorgelegde "loonfiches" niet te aanvaarden als bewijs dat verzoekende partij wel degelijk in België aanwezig was in de betrokken periode. Door louter te wijzen op het feit dat zij 'loonfiches' en een fiscaal attest van bijdragen betaald in 2016 heeft neergelegd, daargelaten nog de vaststelling dat de verwerende partij haar aanwezigheid slechts tot 26 mei 2016 betwist zodat het geenszins ondenkbaar is dat de bijdragen die zij betaald heeft slaan op de periode na 26 mei 2016 en zij aldus hiermee nog steeds niet heeft aangetoond dat zij in het Rijk aanwezig was in de door de verwerende partij betwiste periode, betwist, laat staan weerlegt, de verzoekende partij geenszins de motieven van de bestreden beslissing en toont zij niet aan dat deze fiches geen verklaringen op eer zijn en dus een gesolliciteerd karakter vertonen. Haar betoog dat *"objectief bewijsmateriaal zomaar niet in twijfel kan getrokken worden"* kan gelet op voorgaande vaststellingen niet gevolgd worden.

Het betoog voorts dat zij tevens zaakvoerder was op het ogenblik dat iemand anders ook tot zaakvoerder werd benoemd is gericht tegen een overtollige motivering nu dit niets afdoet aan de vaststelling dat verwerende partij kennelijk redelijk oordeelde dat de "loonfiches" opgesteld worden op grond van de verklaring van verzoekende partij en dus een gesolliciteerd karakter hebben.

2.10. Verzoekende partij kan ook niet gevolgd worden in haar betoog als zou zij het bewijs hebben bijgebracht dat zij op 14 september 2015 als zaakvoerder benoemd werd nu in het administratief dossier dergelijk stuk niet terug te vinden is, dit nog naast de vaststelling dat verzoekende partij evenmin aantoonde dat uit dit stuk zou blijken dat zij ook werkelijk aanwezig was in België op dat moment. Wat verzoekende partij wel heeft voorgelegd is de webdoc verklaring van aansluiting bij acerta waarin er gesteld wordt dat zij als zaakvoerder benoemd is op 31 augustus 2015 maar de verzoekende partij betwist niet in concreto de vaststelling dat *"Dit is een formulier dat betrokkene zelf manueel heeft ingevuld en ondertekend. Het formulier is bovendien online te downloaden. Het kan dus geenszins dienen als bewijs van aanwezigheid in het Rijk."*

2.11. Verzoekende partij betoogt voorts dat zij bewijzen heeft voorgelegd van geldtransacties van Travelex op 13 mei 2015 en 8 juli 2015 maar deze stukken zijn geenszins terug te vinden in het administratief dossier en verzoekende partij kan dan ook niet overtuigen dat zij deze stukken daadwerkelijk heeft voorgelegd.

2.12. In tegenstelling voorts tot wat verzoekende partij voorhoudt, heeft de verwerende partij wel degelijk rekening gehouden met de betaling van de sociale zekerheidsbijdrage op 15 februari 2016. Immers wordt gemotiveerd: *"-Betaling via poststorting op naam van betrokkene op 15.02.2016. De storting betreft geen bewijs van aanwezigheid gelet er voor een storting geen identificatie nodig is. Een derde kan in betrokkenes naam een storting uitvoeren, waardoor het document niet in overweging kan genomen worden."* Verzoekende partij brengt geen concrete argumentatie in tegen dit motief zodat zij geenszins de kennelijke onredelijkheid of onjuistheid ervan aantoonde.

2.13. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Verzoekende partij toont met haar betoog geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

2.14. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het

redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in casu niet het geval is.

2.15. Het beginsel van de fair play houdt in dat de overheid zich onpartijdig moet opstellen bij het nemen van een besluit en de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht dient te nemen. In casu maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat dit niet het geval geweest is bij het nemen van de bestreden beslissingen.

2.16. Het rechtszekerheidsbeginsel, dat de verzoekende partij ook geschonden acht, is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349). Verzoekende partij toont met haar betoog geen schending van het rechtszekerheidsbeginsel aan.

2.17. Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen welke de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan (RvS 22 maart 2004, nr. 129.541). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige geweekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Verzoekende partij toont geenszins aan dat het bestuur bij het treffen van de bestreden beslissingen het vertrouwensbeginsel hebben geschonden.

2.18. Waar de verzoekende partij tenslotte nog de schending van artikel 8 EVRM aanhaalt, laat zij na uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissingen een schending inhouden van voormelde verdragsbepaling. Het enig middel is dan ook in de aangegeven mate onontvankelijk.

2.19. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER